

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 18. & 19. lib. 4. Regum, in quibus
describitur Ezechia Regis Zelus contra Idola, Rabascis convitia &
blasphemiæ. Ezechiæ Oratio, Assyriorum blasphemantium cædes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

supersticio Cultu defœdare præsumperant. Quàm horrendas igitur pœnas dabunt illi, qui nullâ ignorantâ excusantur à delictis, in loco sacro perpetratis? quamprimum Lucifer rebellis ille angelus in superbiam elatus, in hæc sacrilega prorupit verba: *Similis ero Altissimo*. Absque ulla spe veniae vidit tartareos rogos sibi accensos, & se conjectum sensit in illos. Econtra protoparentes nostri divino inobedientes Precepto, non tantum delictiveniam obtinuere, sed deleto per pœnitentiam crimina se dignos effecere Paradisò cœlesti. Quæris causam discriminis hujus? habebis illam in promptu, si locum consideraveris, in quo deliquerit Lucifer. S. Scriptura vocat illum Montem Dei Ezech. 28. & hinc asserit S. Chrysolog. Serm. 29. de Cœlo cedit, qui in cœlestibus deliquit. Desperatus incurrit, qui in ipsis dominantis oculis offendit, & excusatione caret, qui ipso Judee teste facinus committit; aut quam defensionem habebit, quem testimonium Conditoris accusat? Non mirandum est: quod David vir alias Deo gratissimus ob adulterium cum Bersabea commisum tam rigidas dederit pœnas: erat enim peccatum illud non in privata camera, non in domo meretricia, in hospitio aut loco profano, sed in regali Palatio, in quod Arcam Dei deportari fecerat, perpetratum; atque hinc audire debuit à Nathan 2. Reg. 12. Quare contempsti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo? Christus Dominus ut ostenderet Pharisaorum & Scribarum delicta, non tantum temporalem, sed & æternam quoque mereri pœnam, locum adducit, talibūs peccatis conspurcatum, dicens Matthæi 23. *Ecce ego mitto ad vos Prophetas & Sapientes & Scribas, & ex illis occideris & crucifigētis, & ex eis flagellabitis in Synagogis vestris.* Tales Dei vindictas Christiane Lector toties revolvas mente, quoties vel impurus amor ad processus aspectus, vel levitas ad profanos sermones te pellicit in Templo: ne malum faciens *coram Domino* instar Achaz v. 3. citati capit. malum quoque patiaris cum illo.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 18. & 19. lib. 4. Regum, in quibus describitur Ezechiel Regis Zelus contra Idola, Rabfacis convitia & blasphemie. Ezechiel Oration, Assyriorum blasphemantium cades.

Considera 1. **H**omines illos, qui de magna amicoruni & Patrono- N.318. rum turba sibi applaudunt, iisdem compellari posse verbis,

verbis, quibus cap. 18. Rabsaces compellavit Regem Ezechiam dicens: *An speras in baculo arundineo, atque contracto Egypto, super quem si incubuerit homo, comminutus ingredietur manum ejus &c.* Vatablus legit: *Homines, quibus fidimus, sunt similes fragili arundini, cuius, cum frangitur, fragmenta solent ledere innitentem sibi.* Poterat Husiticus Princeps gloriari de fortissima & frequenti amicorum manu, de præpotenti eorum auxilio, si vel unus unquam de hoc gloriari potuit: Verum non sine lacrymis testatur c. 6. *Fratres mei præterierunt me sicut torrens.* Torrentem vocat amicos: hic enim eō tempore plerumque abundat aquis, cum Viator nullō cruciatur æstu & siti, caret verò talibūs, cum æstivō calore tortus vexatur siti. Quare ne diutiùs vana delusi fiduciā, hominum inniteremur auxiliis, præagit Deus Vaticinō infallibili Jeremiæ 17. *Maledictus homo, qui confidit in homine;* quæ verba tamen ritè pensata, eti reprobent fiduciam in hominibus positam, non tamen reprobare videntur, recursum consilii gratiā apud homines quærendum. Hęc nemo facile negabit, utendum esse hominum consiliis in rebus dubiis, arduis & necessariis: eti enim Moyses se totum commisisset Deo, cui loquebatur, attamen pro regendo Populo fratris & socii sui uti debuit consiliis. Hinc ait S. Ambros. Epist. 3. *Moyses ille, quod nemo præsentius Deum coluit, neque surrexit amplius in Israël Propheta, qui Deum facie ad faciem videret.* Ille qui quadraginta diebus jugiter & noctibus fuit, cum legem acciperet in monte. Ille inquam, cui Deus dabit, quos loqueretur sermones, invenitur magis Aaronis fratris sui consilium, quam suum probasse. Non dubito: Ezechiæ Regis laudatam in hoc capite Pietatem inde provenisse, quod viros à consiliis habuerit probatos, quibus obsecutus, Davidem potius quam alios Antecestores imitari studuit, dissipans Excelsa & confringens serpentem aeneum. Atque ut affirmat S. Scriptura v. 5. capituli cit. *In Domino Deo Israël sperans.* Hunc ergo Regem exempli loco tibi præfigas Christiane, imitandum tam in sperando, quam in consulendo.

N.319. Considera 2. Deum ad puniendo gravissimos peccatores uti hæc duplicit pœnā: ut videlicet eorum miserae opponat inimicorum fortunam, & felicitatem, & amicorum objiciat calamitatem. Posteriori modò puniit Regem Senacherib cit. cap. qui antequam morte impia simul & misera claudebat vitam, centum & octoginta millia militum fidissimorum intueri debuit, unā tantum nocte occisa: ut tot necibūs blasphemias lueret in Deum fusas, quot militibūs blasphemus ipse superbierat. Prioris pœnæ exemplum dedit dives Epulo, cui in tormentis

tis infernalibus posito spectandum Deus dedit Lazarum, cœlestibūs deliciis in sinu Abrahæ fruentem; & hinc asserit S. Greg. M. Homil. ult. Credendum est, quod ante retributionem extremi Iudicij, iusti in requie quos-dam iustos conspiciunt: ut eos videntes in gaudio non solum de suppicio, sed etiam de illorum Bono crucientur. Christiane Lector, qui amicos optimos vel subditos doles cum Sennacherib præproperâ morte abreptos, aut alias gravî infortuniô tactos, cogita: id fortè ea de causa factum, ut non illi tantum sua luerent peccata, sed & tu quoque eorum calamitate torquereris, inde sensurus poenam, unde senseras voluptatem. Quare ne imposterūm talem Dei vindictam cogaris ferre, non impium Sennacherib, sed pium Ezechiam imiteris, scindens cum eo vestimenta pravorum affectuum, qui cor tuum magis hominibus, quam Deo adjunxere. Operi illa saccô humilitatis & contritionis, ingressusque Domum Domini ora in conspectu ejus dicens v. 16. capit. cit. *Tu es solus Deus omnium terre.* Non ergò regnet in anima mea peccatum. Non regnet in oculis curiositas, in gutture gula, in ore loquacitas, in lumbis libido, in pedibus motus ad currēdam perditionis viam; sed lex Domini sola me regat, custodiat, & gubernet.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 20. & 21. lib. 4. Regum, in quibus describitur morbus Ezechia, signum obtainenda sanitatis, opum ostentatio & correptio. Impietas Manassis, Dei mina de evertenda Ierosolyma &c.

Considera 1. **T**unc Christianos spiritualis profectus certum habitu. N.32Q.
ros signum, quando in eorum cordibus umbra vanæ gloriæ, sicut umbra in horologio Achaz retrocesserit: non enim datur maius obstaculum, viam virtutum terentibus, quam vana gloria; & hinc meritò S. Bernardus de trip. glor. asserit: Consideravis Apostolus rationalem creaturam adeo affectare gloriam, ut aut vix, aut nunquam ab hoc desiderio compesci possit. Propterea secundum datam sibi à Deo Sapientiam saluberrimum adinvenit consilium, dicens: quandoquidem persuaderi à nobis non potest, non gloriari, saltet qui gloriatur in Domino glorieatur &c. Ut enim ægrotō potum pertinaciter petenti Medicus importunis tandem precebus victus coctam admittit aquam, quod minus ei noceat haustus; ita Apostolus perpendens gravissimam gloriæ sitim, quæ hominum

li i

ant.